

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 11-12-52740

11 אפריל 2013

המערער

המוסד לביטוח לאומי

המשיב

יוסף שומר

בפני: השופטת ורדה וירט ליבנה, השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן איטח

ב"כ המערער: עו"ד ענבל לש
ב"כ המשיב: עו"ד אמה אליאב

פסק דין

1. בפנינו ערעור, לאחר מתן רשות, על פסק דינו של בית הדין האזורי בתל אביב (השופטת רות צדיק; ב"ל 10-10-10275), בו נדחה ערעורו של המוסד על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 24.8.10 (להלן: **הוועדה הרפואית**).
2. ערעור המוסד לבית הדין האזורי; סב על קביעת הוועדה הרפואית לפיה יש להפעיל במלואה את תקנה 15 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשס"ז-1956 (להלן: **התקנות**), בעניינו של המשיב. טענתו העיקרית של המוסד הייתה כי החלטת הוועדה הרפואית להפעיל את תקנה 15 לתקנות, בניגוד להמלצת ועדת הרשות, ניתנה ללא הנמקה ומבלי להתייחס ולבחון את התנאים הנדרשים להפעלת תקנה 15, ובכלל זה שאלת הירידה בהשתכרות.
3. בית הדין האזורי דחה את הערעור, וקבע כי הוועדה הרפואית אינה חייבת לאמץ את המלצת ועדת הרשות, וכי ניתנה הנמקה מספקת. על כך הוגשה בקשת רשות ערעור, ובהחלטה מיום 9.2.12 ניתנה רשות ערעור.
4. עיקר טענתה של באת-כוח המוסד בדיון לפנינו היה כי הוועדה הרפואית לא בחנה כלל את השיקולים להפעלת תקנה 15, והסתמכה על עצם הפעלתה

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 52740-12-11

בוועדה הראשונה שדנה בעניינו של המשיב בסמוך לתאונה משנת 1960, עת המשיב היה בן 17. עוד טענה באת-כוח המוסד כי הוועדה הרפואית לא נימקה ולא פירטה את השיקולים שהביאו להחלטתה, וזאת בהתאם לתנאים הקבועים בתקנה 15 לתקנות, ובכלל זה לא בחנה ולא התייחסה לשאלת הירידה בהכנסות.

5. באת כוח המשיב טענה כי הנמקת הוועדה הרפואית ברורה ומספקת.

6. לאחר שבחנו את טענות באי כוח הצדדים, הננו סבורים כי דין הערעור להתקבל וזאת מאחר שבחינת פרוטוקול הוועדה הרפואית מלמדת כי הוועדה לא נימקה ולא פירטה את מסקנותיה באופן הנדרש ממנה לפי השיקולים המנויים בתקנה 15 לתקנות. יובהר, כי העובדה שתקנה 15 הופעלה בעבר על ידי הוועדה הקודמת מיום 13.6.60, בסמוך לתאונה, אין בה די, ויש לבחון את הנסיבות במועד הפעלת שיקול הדעת של הוועדה הרפואית בעת הזו. כמו כן, על הוועדה הרפואית מוטלת החובה לפרט את כל השיקולים, באופן שהחלטתה תהיה ברורה ותאפשר מעקב אחר הילך מחשבתה, ובכלל זה בחינת שאלת הירידה בהכנסות.

7. **סוף דבר:** הערעור מתקבל, כך שעניינו של המשיב יוחזר לוועדה הרפואית, על מנת שתפעל בהתאם לאמור בפסק דין זה.

8. אין צו להוצאות.

ניתן היום, א' אייר תשע"ג (11 אפריל 2013), בהעדר הצדדים.

אילן איטח,
שופט

לאה גליקסון,
שופטת

ורדה וירט-ליבנה,
שופטת, אב"ד